

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่องความคิดเห็นของผู้บริหารและครู - อาจารย์เกี่ยวกับการจัดการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร สามารถสรุปผลการวิจัยโดยจะกล่าวถึง วัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ ตามลำดับ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการจัดการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัญหาการจัดการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

- 1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้
ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ
 1. ผู้บริหาร ได้แก่ ผู้ดำรงตำแหน่ง ผู้จัดการ , ครูใหญ่ หรือดำรงตำแหน่งทั้งผู้จัดการและครูใหญ่ ในโรงเรียนประถมศึกษาที่เปิดสอนในระดับก่อนประถมศึกษาและประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร จำนวน 168 โรงเรียน
 2. ครู - อาจารย์ ได้แก่ ผู้ปฏิบัติหน้าที่สอนในโรงเรียนประถมศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ที่มีผู้บริหารเป็นกลุ่มตัวอย่างใน 118 โรงเรียน จำนวน 5,502 โรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่
 1. ผู้บริหาร ได้จากการใช้ตารางสุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (1970 : 608) เพื่อสุ่มผู้บริหาร จำนวน 168 คน จาก 168 โรงเรียน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย ได้กลุ่มตัวอย่าง ผู้บริหารจำนวน 118 คน

2. ครู-อาจารย์ ใช้ตารางสุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan สุ่มครู-อาจารย์ จำนวน 5,502 คน ใน 118 โรงเรียน (ตามข้อ 1) โดยนำไปเทียบสัดส่วนครูที่มีอยู่จริงในแต่ละโรงเรียน ได้กลุ่มตัวอย่างครู- อาจารย์ จำนวน 361 คน
รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 479 คน

2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นแบบตรวจสอบรายการ และแบบมาตราส่วนประเมินค่า ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวคิดพื้นฐานการจัดการประชาสัมพันธ์โรงเรียน ของ รองศาสตราจารย์ นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ แล้วนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ไปขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของเครื่องมือ จากนั้นนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 8 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงของเนื้อหาและการใช้ภาษา แล้วนำมาพิจารณาปรับแก้ไขตามความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แล้วจึงนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3) การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้จัดส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ โดยเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเองจำนวนหนึ่งและทางไปรษณีย์จำนวนหนึ่ง ซึ่งส่งไปให้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 479 ฉบับ ได้รับคืนแบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 405 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 84.55

4) การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ ข้อมูลความคิดเห็นของผู้บริหารและครู - อาจารย์เกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการประชาสัมพันธ์โรงเรียน วิเคราะห์โดยใช้ค่ามัธยิมเลขคณิต และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การคำนวณทางสถิติ ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science)

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัว

1. เพศ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นหญิงมากกว่าชาย เมื่อพิจารณาจำแนกกลุ่ม พบว่า ทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู - อาจารย์ ส่วนใหญ่เป็นหญิงมากกว่าชายเช่นเดียวกัน

2. อายุ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุอยู่ระหว่าง 41 - 50 ปี เมื่อพิจารณาจำแนกกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41 - 50 ปี กลุ่มครู - อาจารย์ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี

3. วุฒิสูงสุดทางการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีวุฒิสูงสุดทางการศึกษาระดับปริญญาตรี เมื่อพิจารณาจำแนกกลุ่ม พบว่า ทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู - อาจารย์ส่วนใหญ่มีวุฒิสูงสุดทางการศึกษาระดับปริญญาตรีเช่นเดียวกัน

4. ตำแหน่งปัจจุบัน ผู้ตอบแบบสอบถามแบ่งเป็นสองกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารส่วนใหญ่ ดำรงตำแหน่งครูใหญ่ ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งดำรงตำแหน่งครู - อาจารย์ ทั้งหมด

5. ประสบการณ์ที่ดำรงตำแหน่งปัจจุบัน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีประสบการณ์ที่ดำรงตำแหน่งปัจจุบันตั้งแต่ 16 ปีขึ้นไป เมื่อพิจารณาจำแนกกลุ่ม พบว่า ทั้งกลุ่มผู้บริหาร และ กลุ่มครู - อาจารย์ ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ที่ดำรงตำแหน่งปัจจุบันตั้งแต่ 16 ปีขึ้นไปเช่นเดียวกัน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู – อาจารย์ เกี่ยวกับการจัดการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ใน 7 ด้าน ปรากฏผลดังนี้

ด้านที่ 1 การจัดการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในโรงเรียน

จากการพิจารณาความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์เกี่ยวกับการจัดการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในโรงเรียนในภาพรวมพบว่ามีสภาพหรือระดับการปฏิบัติในระดับมาก และเมื่อพิจารณาจำแนกกลุ่มพบว่า กลุ่มผู้บริหาร และกลุ่มครู – อาจารย์ เห็นว่ามีสภาพหรือระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากสอดคล้องกัน

เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู – อาจารย์ เห็นว่ามีสภาพหรือระดับการปฏิบัติในระดับมาก จำนวน 9 ข้อ ซึ่งเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

- 1.1 คณะครูในโรงเรียนร่วมมือร่วมใจและช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่
- 1.2 ฝ่ายบริหารและคณาจารย์เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆของโรงเรียนอย่างพร้อมเพรียง
- 1.3 ผู้บริหารมีความเป็นกันเองและสร้างบรรยากาศความเป็นกันเองแก่บุคลากรในโรงเรียน
- 1.4 นโยบายและเป้าหมายของโรงเรียนที่กำหนดไว้เป็นที่ยอมรับของครู-อาจารย์
- 1.5 คณาจารย์โดยส่วนรวมเป็นที่ยอมรับนับถือของคณาธิการโรงเรียนและเจ้าหน้าที่
- 1.6 ผู้บริหารให้การช่วยเหลือในทุกๆ ด้านแก่บุคลากรอย่างทั่วถึงและสม่ำเสมอ
- 1.7 ผู้บริหารได้วางขอบข่ายและมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบให้บุคลากรอย่างชัดเจนและเสมอภาค
- 1.8 โรงเรียนให้การยกย่องและประกาศเกียรติคุณพร้อมทั้งเผยแพร่ ผลงานของบุคลากรที่กระทำความดีอย่างสม่ำเสมอ
- 1.9 มีการจัดกิจกรรมสนทนากัน พบปะสังสรรค์และการกีฬา เพื่อให้เกิดความสามัคคีระหว่างบุคลากรในโรงเรียนตามโอกาสอันควร

มีข้อที่น่าสังเกต ในข้อ 1.9 ที่กลุ่มผู้บริหาร เห็นว่ามีสภาพหรือการปฏิบัติในระดับมาก แต่กลุ่มครู – อาจารย์ มีความเห็นแตกต่าง คือเห็นว่ามีสภาพหรือการปฏิบัติในระดับน้อย

ส่วนความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสองกลุ่ม เห็นว่าปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย มีจำนวน 2 ข้อ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

1.10 ในการพิจารณาความดีความชอบทางโรงเรียนจัดทำในรูปคณะกรรมการ เพื่อก่อให้เกิดความเป็นธรรม

1.11 การจัดให้บุคลากรไปทัศนศึกษาดูงานร่วมกัน เพื่อสร้างความสัมพันธ์อย่างสม่ำเสมอ

มีข้อที่น่าสังเกต ในข้อ 1.10 ที่กลุ่มผู้บริหาร เห็นว่ามีสภาพหรือการปฏิบัติในระดับมาก แต่กลุ่มครู – อาจารย์ มีความเห็นแตกต่าง คือเห็นว่ามีสภาพหรือการปฏิบัติในระดับน้อย

ด้านที่ 2 การจัดประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน

จากการพิจารณาความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์เกี่ยวกับการจัดการประชาสัมพันธ์โรงเรียนในด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ในภาพรวมพบว่า มีสภาพหรือระดับการปฏิบัติในระดับมาก และเมื่อพิจารณาจำแนกกลุ่มพบว่า กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู-อาจารย์ เห็นว่ามีสภาพหรือระดับการปฏิบัติในระดับมากสอดคล้องกัน

เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู – อาจารย์ มีความคิดเห็นว่ามีสภาพหรือการปฏิบัติในระดับมาก จำนวน 7 ข้อ โดย เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

2.1 ครู-อาจารย์ให้ความถูกต้องยุติธรรมในการให้คะแนนสอบหรือพิจารณาเรื่องราวต่าง ๆ

2.2 ครู – อาจารย์เอาใจใส่ให้ความช่วยเหลือและช่วยแก้ปัญหาให้กับนักเรียน

2.3 ครู – อาจารย์ส่วนใหญ่ให้ความสนิทสนมเป็นกันเองกับนักเรียน

2.4 สำนักงานด้านธุรการและสื่อการสอน อำนวยความสะดวกและให้บริการอย่างดีต่อนักเรียน

2.5 โรงเรียนจัดกิจกรรมต่างๆ ขึ้นในโรงเรียนเพื่อกระชับความสัมพันธ์ระหว่างครู - อาจารย์ และ นักเรียน

2.6 โรงเรียนจัดปัจฉิมนิเทศหรือกิจกรรมที่สร้างความผูกพันให้กับนักเรียนก่อนจบการศึกษา

2.7 จัดให้มีการประชุมนักเรียนเพื่อแจ้งข่าวสารและกฎระเบียบปฏิบัติต่างๆให้นักเรียนได้ทราบตรงกัน

ส่วนความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสองกลุ่ม เห็นว่าปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย มีเพียง 1 ข้อ คือ

2.8 จัดทัศนศึกษาเพื่อหาโอกาสให้ครูและนักเรียนได้สร้างความสัมพันธ์กันนอกสถานที่

ด้านที่ 3 การจัดประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนด้านความสัมพันธ์ระหว่างศิษย์เก่าและโรงเรียน

จากการพิจารณาความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์เกี่ยวกับการจัดการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนด้านความสัมพันธ์ระหว่างศิษย์เก่าและโรงเรียน ในภาพรวมพบว่ามีสภาพหรือระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาจำแนกกลุ่มพบว่า กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู - อาจารย์ เห็นว่ามีสภาพหรือระดับการปฏิบัติโดยรวมในระดับน้อยสอดคล้องกัน

เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู - อาจารย์ มีความคิดเห็นว่ามีสภาพหรือการปฏิบัติในระดับมาก เพียง 1 ข้อ คือ

3.1 โรงเรียนจัดอำนวยความสะดวกแก่ศิษย์เก่าที่มาติดต่อหรือขอใช้บริการของโรงเรียน

ส่วนความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสองกลุ่ม เห็นว่าปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย มีจำนวน 8 ข้อ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

3.2 โรงเรียนมีการติดตามความก้าวหน้าและความเคลื่อนไหวของศิษย์เก่าอย่างสม่ำเสมอ

- 3.3 โรงเรียนมีการประกาศเกียรติคุณยกย่อง เผยแพร่ผลงานของศิษย์เก่าที่ทำความดี
- 3.4 โรงเรียนให้ความสนใจและสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมของศิษย์เก่าเพื่อสร้างความสัมพันธ์ในหมู่ศิษย์เก่าและโรงเรียน
- 3.5 โรงเรียนจัดทำทำเนียบและทะเบียนประวัติศิษย์เก่าเพื่อการติดต่อสัมพันธ์กัน
- 3.6 การมาร่วมงานของศิษย์เก่าเมื่อได้รับเชิญมาร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน
- 3.7 มีการเชิญศิษย์เก่ามาร่วมกิจกรรมในโอกาสพิเศษต่าง ๆ ของโรงเรียน
- 3.8 ได้มีการแจ้งข่าวความเคลื่อนไหวของโรงเรียนต่อศิษย์เก่าอย่างสม่ำเสมอ
- 3.9 การได้รับการส่งเสริมสนับสนุนและช่วยเหลือโรงเรียนจากศิษย์เก่า

ด้านที่ 4 การจัดประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน

จากการพิจารณาความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์เกี่ยวกับการจัดการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ในภาพรวมพบว่ามีสภาพหรือระดับการปฏิบัติในระดับมาก และเมื่อพิจารณาจำแนกกลุ่มพบว่า กลุ่มผู้บริหาร และกลุ่มครู – อาจารย์ เห็นว่ามีสภาพหรือระดับการปฏิบัติโดยรวมในระดับมากที่สุดด้วยกัน

เมื่อพิจารณาจำแนกกลุ่มตามรายข้อพบว่า กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู – อาจารย์ มีความคิดเห็นว่ามีสภาพหรือการปฏิบัติในระดับมาก จำนวน 4 ข้อ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

- 4.1 โรงเรียนรายงานความก้าวหน้าทางการศึกษาของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบอย่างสม่ำเสมอ
- 4.2 โรงเรียนเชิญผู้ปกครองและประชาชนมาร่วมกิจกรรมในโอกาสพิเศษต่างๆ ของโรงเรียน
- 4.3 โรงเรียนแจ้งข่าวสารข้อมูลแก่ผู้ปกครอง และประชาชนอย่างต่อเนื่อง
- 4.4 โรงเรียนจัดเจ้าหน้าที่และสถานที่เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ปกครองหรือประชาชนที่มา ติดต่อขอใช้สถานที่ทำกิจกรรมต่าง ๆ

ส่วนความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสองกลุ่ม เห็นว่าปฏิบัติอยู่ ในระดับน้อย มีจำนวน 4 ข้อ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

4.5 โรงเรียนจัดให้มีการประชุมผู้ปกครอง เพื่อชี้แจงเรื่องราวและระเบียบต่าง ๆ ให้เข้าใจเป็นประจำ

4.6 ครูและนักเรียนหาโอกาสไปร่วมกิจกรรมและพิธีการต่าง ๆ ของชุมชน

4.7 โรงเรียนจัดให้มีการประชุมพบปะสังสรรค์ระหว่าง ผู้ปกครองและครูตามโอกาสอันควร

4.8 โรงเรียนได้เชิญผู้ปกครองหรือประชาชนที่มีความรู้ความสามารถมาเป็นวิทยากรให้กับครูอาจารย์ หรือนักเรียน

มีข้อสังเกตในข้อ 4.5 ที่กลุ่มผู้บริหารเห็นว่ามิสภาพหรือการปฏิบัติในระดับมาก แต่กลุ่มครู – อาจารย์ เห็นว่ามีสภาพหรือการปฏิบัติในระดับน้อย

ด้านที่ 5 การจัดประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนด้านความสัมพันธ์ระหว่าง สมาคมผู้ปกครองและครู สมาคมศิษย์เก่า สมาคมวิชาชีพต่างๆ

จากการพิจารณาความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์เกี่ยวกับการจัดการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนด้านความสัมพันธ์ระหว่างสมาคมผู้ปกครองและครู สมาคมศิษย์เก่า สมาคมวิชาชีพต่าง ๆ ในภาพรวมพบว่า มีสภาพหรือระดับการปฏิบัติในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาจำแนกกลุ่มพบว่า กลุ่มผู้บริหาร และกลุ่มครู – อาจารย์ เห็นว่ามีสภาพหรือระดับการปฏิบัติโดยรวมในระดับน้อยสอดคล้องกัน

เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู – อาจารย์ มีความคิดเห็นว่ามีสภาพหรือการปฏิบัติในระดับมากเพียง 2 ข้อ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

5.1 โรงเรียนให้การต้อนรับกลุ่มบุคคล หรือ สมาคมต่างๆ ที่มาเยี่ยมเยือนโรงเรียนเป็นอย่างดี

5.2 โรงเรียนให้การสนับสนุนและอำนวยความสะดวกแก่สมาคมต่าง ๆ ในการดำเนินงานและการจัดกิจกรรมขึ้นในโรงเรียน

ส่วนความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสองกลุ่ม เห็นว่าปฏิบัติอยู่ ในระดับน้อย มีจำนวน 8 ข้อ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

5.3 โรงเรียนสนับสนุนและจัดส่งบุคลากรเข้าร่วมประชุมสัมมนากับสมาคมวิชาชีพในโอกาสต่าง ๆ

5.4 โรงเรียนเข้าร่วมงานสาธารณกุศลกับสมาคมต่าง ๆ

5.5 โรงเรียนเชิญกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิจากสมาคมต่าง ๆ มาให้ความรู้แก่ครูและนักเรียน

5.6 โรงเรียนเชิญกลุ่มบุคคลและสมาคมต่าง ๆ มาร่วมงานกิจกรรมของโรงเรียนเป็นประจำ

5.7 โรงเรียนจัดโครงการให้บุคลากรและนักเรียนไปชม กิจการของกลุ่มบุคคลและสมาคมต่างๆในชุมชน

5.8 โรงเรียนสนับสนุน และจัดให้ครูเป็นสมาชิก หรือกรรมการร่วมในสมาคมผู้ปกครองและครู สมาคมศิษย์เก่าและสมาคมวิชาชีพต่างๆ

5.9 สมาคมผู้ปกครองและครู สมาคมศิษย์เก่ามีบทบาทในการช่วยเหลือสนับสนุนโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง

5.10 โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกสมาคมผู้ปกครองและครู สมาคมศิษย์เก่า

มีข้อที่น่าสังเกต ในข้อ 5.3 และ 5.4 ที่กลุ่มผู้บริหาร เห็นว่ามีสภาพหรือการปฏิบัติในระดับมาก แต่กลุ่มครู - อาจารย์ มีความเห็นแตกต่าง คือเห็นว่ามีสภาพหรือการปฏิบัติในระดับน้อย

ด้านที่ 6 การจัดการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนด้านกิจกรรมของนักเรียน และการบริการชุมชนของโรงเรียน

จากการพิจารณาความคิดเห็นของผู้บริหารและ ครู - อาจารย์เกี่ยวกับการจัดการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนด้านกิจกรรมของนักเรียนและการบริการชุมชนของโรงเรียน ในภาพรวมพบว่า มีสภาพหรือระดับการปฏิบัติในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาจำแนกกลุ่มพบว่ากลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู - อาจารย์ เห็นว่ามีสภาพหรือระดับการปฏิบัติโดยรวม ในระดับน้อย สอดคล้องกัน

เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู - อาจารย์ มีความคิดเห็นว่าเป็นปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เพียง 3 ข้อ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

- 6.1 โรงเรียนจัดส่งนักเรียนเข้าประกวดผลงานทางวิชาการและแข่งขันในด้านความรู้ ทักษะและความสามารถที่องค์การต่าง ๆ หรือชุมชนจัดขึ้น
 - 6.2 โรงเรียนมีส่วนร่วมหรือทำกิจกรรมเกี่ยวกับการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ต่อชุมชนเป็นประจำ
 - 6.3 จัดให้มีการเผยแพร่กิจกรรมหรือแสดงผลงานดีเด่นของนักเรียนต่อชุมชนเนื่องในโอกาสต่าง ๆ
- มีข้อที่น่าสังเกต ในข้อ 6.2 และ 6.3 ที่กลุ่มผู้บริหาร เห็นว่ามีสภาพหรือการปฏิบัติในระดับมาก แต่กลุ่มครู - อาจารย์ มีความเห็นแตกต่าง คือเห็นว่ามีสภาพหรือการปฏิบัติในระดับน้อย

ส่วนความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสองกลุ่ม เห็นว่าปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย มีจำนวน 4 ข้อ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

- 6.4 โรงเรียนจัดบริการในด้านอาคารสถานที่ หรือวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ แก่ชุมชน
- 6.5 โรงเรียนเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ผลงานให้กับโรงเรียน
- 6.6 โรงเรียนสนับสนุนให้มีการจัดทำหนังสือวารสารหรือแผ่นพับ เพื่อให้ข้อมูลความเคลื่อนไหวและสร้างความเข้าใจอันดีกับชุมชน
- 6.7 โรงเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนจัดตั้งชมรมหรือชุมนุม เพื่อจัดทำกิจกรรมร่วมกันหรือสร้างผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน

ด้านที่ 7 การจัดการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนด้านการใช้เอกสาร สิ่งพิมพ์และสื่อมวลชน

จากการพิจารณาความคิดเห็นของผู้บริหาร และ ครู - อาจารย์ในโรงเรียนประถมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการจัดการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนด้านการใช้เอกสาร สิ่งพิมพ์ และสื่อมวลชน ในภาพรวมพบว่า มีสภาพหรือระดับการปฏิบัติโดยรวมในระดับน้อย และ

เมื่อพิจารณาจำแนกกลุ่มพบว่า กลุ่มผู้บริหาร และกลุ่มครู – อาจารย์ เห็นว่ามีสภาพหรือระดับการปฏิบัติโดยรวมในระดับน้อยสอดคล้องกัน

เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายข้อดังกล่าวพบว่าความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสองกลุ่ม เห็นว่าปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เพียง 2 ข้อ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

7.1 โรงเรียนจัดทำป้ายนิเทศ เพื่อเป็นแหล่งสื่อสารระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ นักเรียนและผู้ปกครอง

7.2 โรงเรียนจัดทำเอกสารและสิ่งพิมพ์เพื่อแนะนำโรงเรียนให้ประชาชนทราบ

มีข้อที่น่าสังเกต ในข้อ 7.2 ที่กลุ่มผู้บริหาร เห็นว่ามีสภาพหรือการปฏิบัติในระดับมาก แต่กลุ่มครู – อาจารย์ มีความเห็นแตกต่าง คือเห็นว่ามีสภาพหรือการปฏิบัติในระดับน้อย

ส่วนความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสองกลุ่ม เห็นว่าปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย มีจำนวน 7 ข้อ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

7.3 โรงเรียนเผยแพร่รายงานผลการปฏิบัติงานของโรงเรียนในรอบปีให้ผู้ปกครอง และชุมชนทราบอย่างต่อเนื่อง

7.4 โรงเรียนได้รับการตอบสนองเกี่ยวกับข่าวสารต่างๆ ที่โรงเรียนส่งถึงผู้ปกครอง และประชาชนเป็นอย่างดี

7.5 โรงเรียนจัดทำคู่มือนักเรียนและผู้ปกครอง เพื่อทราบและให้เป็นแนวทางในการปฏิบัติของนักเรียนและ ผู้ปกครอง

7.6 โรงเรียนจัดทำเอกสาร สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เพื่อเผยแพร่ผลงานของโรงเรียนต่อชุมชนและองค์กรสถาบันต่าง ๆ

7.7 โรงเรียนได้จัดทำเทปวีดีทัศน์แนะนำโรงเรียนในภาพรวมหรือกิจกรรมพิเศษต่าง ๆ เผยแพร่แก่ชุมชนและผู้มาเยี่ยมชม

7.8 โรงเรียนส่งรูปกิจกรรมข้อความและผลงาน ที่สร้างชื่อเสียงไปยังหนังสือพิมพ์ นิตยสาร และวารสารเพื่อการเผยแพร่ข่าวคราวและผลงานของโรงเรียน

มีข้อที่น่าสังเกต ในข้อ 7.3 ที่กลุ่มผู้บริหาร เห็นว่ามีสภาพหรือการปฏิบัติในระดับมาก แต่กลุ่มครู – อาจารย์ มีความเห็นแตกต่าง คือเห็นว่ามีสภาพหรือการปฏิบัติในระดับน้อย

ส่วนความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสองกลุ่ม เห็นว่าปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด มีจำนวน 1 ข้อ คือ

7.9 โรงเรียนจัดให้มีการแถลงข่าวแก่สื่อมวลชน หรือเชิญ สื่อมวลชนมาชมกิจกรรมของโรงเรียน

สรุป เมื่อพิจารณาสภาพการจัดการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร สรุปได้ว่ามีสภาพการดำเนินการหรือการปฏิบัติอยู่ในระดับมากรวม 3 ด้าน เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน
2. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในโรงเรียน
3. ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน

ส่วนที่เห็นว่ามีสภาพการดำเนินการหรือการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย รวม 4 ด้าน เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

4. กิจกรรมของนักเรียน และการบริการชุมชนของโรงเรียน
5. ความสัมพันธ์ระหว่างศิษย์เก่า และโรงเรียน
6. ความสัมพันธ์ระหว่างสมาคมผู้ปกครองและครูสมาคมศิษย์เก่าสมาคมวิชาชีพต่าง ๆ
7. การใช้เอกสาร สิ่งพิมพ์ และสื่อมวลชน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู – อาจารย์ เกี่ยวกับปัญหาการจัดการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ใน 4 ด้าน ปรากฏผลดังนี้

ด้านที่ 1 ปัญหาการจัดการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนด้านทรัพยากรมนุษย์

จากการพิจารณาความคิดเห็นของผู้บริหาร และ ครู – อาจารย์เกี่ยวกับปัญหาการจัดการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนด้านทรัพยากรมนุษย์ ในภาพรวมพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาจำแนกกลุ่มพบว่า กลุ่มผู้บริหาร เห็นว่ามีปัญหาโดยรวมในระดับน้อยที่สุด แตกต่างจากกลุ่มครู – อาจารย์ ที่เห็นว่ามีปัญหาโดยรวมในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู – อาจารย์ โดยรวมแล้วมีความคิดเห็นว่ามีปัญหาในระดับน้อย จำนวน 5 ข้อ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

- 1.1 โรงเรียนขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์โรงเรียน
- 1.2 จำนวนบุคลากรเจ้าหน้าที่ ที่รับผิดชอบในฝ่ายประชาสัมพันธ์โดยตรงมีน้อย
- 1.3 ศิษย์เก่ามักจะจัดงานเลี้ยงรุ่นกันเองแต่ขาดการติดต่อกับทางโรงเรียน
- 1.4 ศิษย์เก่าไม่ให้ความร่วมมือและสนับสนุนช่วยเหลือโรงเรียน
- 1.5 ศิษย์เก่าไม่ค่อยร่วมในกิจกรรมที่โรงเรียนจัดและเชิญมา

ส่วนความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสองกลุ่ม เห็นว่ามีปัญหาด้านทรัพยากรมนุษย์ในระดับน้อยที่สุด มีจำนวน 7 ข้อ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

- 1.6 ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญในงานประชาสัมพันธ์โรงเรียน
- 1.7 บุคลากรระดับต่างๆ มีความขัดแย้งและขาดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน
- 1.8 บุคลากรในโรงเรียนส่วนใหญ่ขาดมนุษยสัมพันธ์กับคนในชุมชน
- 1.9 ประชาชนและผู้ปกครองขาดความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน
- 1.10 โรงเรียนไม่ค่อยสนับสนุนให้บุคลากรเข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน

1.11 ผู้ปกครองไม่ให้ความสนใจในกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัด

1.12 นักเรียนไม่ยอมรับและไม่ปฏิบัติตามกฎข้อบังคับของโรงเรียนทำให้
ถูกลงโทษอยู่เสมอ

มีข้อสังเกตคือ ข้อที่ 1.6 และ 1.7 ที่กลุ่มผู้บริหาร เห็นว่ามีปัญหาในระดับน้อยที่สุด แตกต่างจากกลุ่ม ครู – อาจารย์ที่เห็นว่ามีปัญหาในระดับน้อยเท่านั้น

ด้านที่ 2 ปัญหาการจัดการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนด้านงบประมาณ

จากการพิจารณาความคิดเห็นของผู้บริหาร และ ครู – อาจารย์เกี่ยวกับปัญหาการจัดการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนด้านงบประมาณ ในภาพรวมพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด และเมื่อพิจารณาจำแนกกลุ่มพบว่า กลุ่มผู้บริหาร เห็นว่ามีปัญหาโดยรวมในระดับน้อยที่สุด แตกต่าง จากกลุ่มครู – อาจารย์ ที่เห็นว่ามีปัญหาโดยรวม ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู – อาจารย์ มีความคิดเห็นว่ามีปัญหาในระดับน้อย จำนวน 4 ข้อ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

2.1 ขาดการสนับสนุนทางการเงินจากผู้ปกครองและประชาชน

2.2 ผู้บริหารไม่มีนโยบายและไม่สนับสนุน ให้มีการขอความช่วยเหลือทางการเงินจากผู้ปกครอง ศิษย์เก่า หรือชุมชนโดยทั่วไป

2.3 โรงเรียนขาดงบประมาณในการจัดการประชาสัมพันธ์

2.4 ศิษย์เก่าไม่ให้ความร่วมมือและสนับสนุนช่วยเหลือด้านการเงินแก่ โรงเรียน

ส่วนความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสองกลุ่ม เห็นว่ามีปัญหา ในระดับน้อยที่สุด มีจำนวน 2 ข้อ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

2.5 สมาคมและกลุ่มบุคคลในชุมชนมุ่งหวังผลประโยชน์ด้านการเงินมากเกินไป ทำให้เกิดปัญหาด้านความสัมพันธ์กับโรงเรียน

2.6 โรงเรียนมุ่งประโยชน์ในการหารายได้มากเกินไป จนไม่คำนึงถึงด้านการประชาสัมพันธ์

ด้านที่ 3 ปัญหาการจัดการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนด้านวัสดุอุปกรณ์

จากการพิจารณาความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์เกี่ยวกับปัญหาการจัดการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียน ด้านวัสดุอุปกรณ์ ในภาพรวมพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาจำแนกกลุ่มพบว่า กลุ่มผู้บริหาร และกลุ่มครู - อาจารย์ เห็นว่ามีปัญหาโดยรวมในระดับน้อยสอดคล้องกัน

เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายข้อพบว่ากลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นว่ามีปัญหาในระดับน้อยทั้งหมด จำนวน 5 ข้อ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

- 3.1 วัสดุทัศนแนะนำโรงเรียนยังไม่ได้จัดทำขึ้นหรือที่ทำอยู่แล้วก็ล้าสมัย
- 3.2 ขาดการจัดทำเอกสารสิ่งพิมพ์และสื่อต่าง ๆ เพื่อ แนะนำโรงเรียน
- 3.3 วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือในการจัดทำประชาสัมพันธ์ขาดแคลน
- 3.4 วารสารสิ่งพิมพ์ภายในโรงเรียน เพื่อช่วยการสื่อสารของครู - อาจารย์และ

บุคลากรมีไม่เพียงพอ

3.5 ป้ายประกาศ ป้ายนิเทศภายในโรงเรียนมีอย่างไม่เพียงพอ และอยู่ในสภาพทรุดโทรม

มีข้อสังเกตคือ ข้อที่ 3.5 ที่กลุ่มผู้บริหาร เห็นว่ามีปัญหาในระดับน้อยที่สุดแตกต่างจากกลุ่ม ครู - อาจารย์ที่เห็นว่ามีปัญหาในระดับน้อยเท่านั้น

ด้านที่ 4 ปัญหาการจัดการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนด้านการบริหารการจัดการ

จากการพิจารณาความคิดเห็นของผู้บริหาร และ ครู - อาจารย์เกี่ยวกับปัญหาการจัดการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียน ด้านการบริหารการจัดการ ในภาพรวมพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาจำแนกกลุ่มพบว่า กลุ่มผู้บริหาร และกลุ่มครู - อาจารย์ เห็นว่ามีปัญหาโดยรวม ในระดับน้อยสอดคล้องกัน

เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายข้อพบว่ากลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นว่ามีปัญหาในระดับน้อยจำนวน 6 ข้อ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

- 4.1 โรงเรียนขาดการจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับทำเนียบศิษย์เก่า

- 4.2 โรงเรียนไม่ได้จัดตั้งคณะกรรมการประชาสัมพันธ์ทำหน้าที่โดยตรง
- 4.3 โรงเรียนไม่ได้เข้าร่วมและสร้างความสัมพันธ์กับสมาคมทางวิชาชีพต่าง ๆ
- 4.4 โรงเรียนไม่ค่อยได้รับความร่วมมือจากสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ เช่น

สถานวิทยุ,หนังสือพิมพ์ ฯลฯ

- 4.5 โรงเรียนขาดการวางแผนและจัดทำโครงการประชาสัมพันธ์ขึ้นในโรงเรียน
- 4.6 โรงเรียนไม่ค่อยเชิญผู้ปกครอง ศิษย์เก่า และ ประชาชนเข้ามาร่วมในกิจกรรม

ของโรงเรียน

มีข้อสังเกตคือ ข้อที่ 4.6 ที่กลุ่มผู้บริหาร เห็นว่ามีปัญหาในระดับน้อยที่สุด แตกต่างจากกลุ่ม ครู – อาจารย์ที่เห็นว่ามีปัญหาในระดับน้อยเท่านั้น

ส่วนความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสองกลุ่ม เห็นว่ามีปัญหา ในระดับน้อยที่สุด มีจำนวน 3 ข้อ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

- 4.7 โรงเรียนไม่ค่อยส่งข่าวสารความเคลื่อนไหวทางการศึกษาต่าง ๆ ให้กับผู้ปกครอง และชุมชน รับทราบ
- 4.8 โรงเรียนไม่สนับสนุนการจัดกิจกรรมด้านต่าง ๆ ของนักเรียนขึ้นในโรงเรียน
- 4.9 โรงเรียนไม่สนับสนุนและส่งเสริมให้นักเรียนออกไปแข่งขันด้านต่าง ๆ ที่โรงเรียนอื่นหรือหน่วยงานอื่น ๆ จัดขึ้น

สรุป เมื่อพิจารณาปัญหาการจัดการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียน ความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู-อาจารย์ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร สรุปได้ว่ามีปัญหการจัดการประชาสัมพันธ์ในระดับน้อย 3 ด้าน เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านการบริหารการจัดการ ด้านทรัพยากรมนุษย์ ส่วนที่เห็นว่ามีปัญหการจัดการประชาสัมพันธ์ในระดับน้อยที่สุดเพียง ด้านเดียวคือ ด้านงบประมาณ

การอภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่องความคิดเห็นของผู้บริหารและครู- อาจารย์เกี่ยวกับการจัดการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร โดยวิเคราะห์ให้เห็นถึงสภาพและปัญหาการจัดการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ โดยแบ่งการอภิปรายเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 อภิปรายผลสภาพการจัดการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ใช้แนวคิดพื้นฐานการประชาสัมพันธ์โรงเรียน 7 ด้าน ดังนี้

ด้านที่ 1 การจัดการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในโรงเรียน

ผลการวิจัยความคิดเห็นของผู้บริหาร และ ครู - อาจารย์เกี่ยวกับการจัดการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนในด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในโรงเรียนในภาพรวมพบว่ามีสภาพหรือการปฏิบัติในระดับมาก และเมื่อพิจารณาจำแนกกลุ่มพบว่า กลุ่มผู้บริหาร และกลุ่มครู - อาจารย์ เห็นว่ามีสภาพหรือระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากสอดคล้องกัน แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนได้มองเห็นความสำคัญของความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากร ซึ่งบุคลากรในโรงเรียนมิใช่แค่เพียงครู กับผู้บริหารเท่านั้นยังรวมไปถึง คนงาน ภารโรง อีกด้วย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชิดเชื้อ ชมปรีดา (2538) กล่าวถึงกิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์อันดีกับบุคลากรในโรงเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ มีความเห็นว่าอยู่ในระดับมาก เนื่องจากความสัมพันธ์ของบุคลากรในโรงเรียนเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการสร้างทัศนคติที่ดีของบุคลากรภายนอกให้ มีต่อโรงเรียน

เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู- อาจารย์ เห็นว่ามีสภาพหรือการปฏิบัติในระดับมากสอดคล้องกัน ได้แก่ คณะกรรรมในโรงเรียนร่วมมือร่วมใจ และช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ ฝ่ายบริหารและคณาจารย์เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆของ โรงเรียนอย่างพร้อมเพียง และผู้บริหารมีความเป็นกันเองและสร้างบรรยากาศความเป็นกันเองแก่

บุคลากรในโรงเรียน ซึ่งทั้งสามข้อนี้เป็นข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่ามีการปฏิบัติมากที่สุด จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารมีบทบาทสำคัญในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในโรงเรียนดังที่ ชัยพฤกษ์ วราวิทยา (2526 : 43) ได้กล่าวว่า ผู้บริหาร หรือครูใหญ่มีบทบาทเป็นเสมือนตัวเชื่อม และผู้นำในกิจกรรม เป็นผู้สร้างบรรยากาศความร่วมมือร่วมใจในการทำงาน การดำเนินกิจกรรม การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในโรงเรียน เหล่านี้ล้วนเป็นการสร้างประสบการณ์ดังที่ ภิญญา สาร (2516 : 91) กล่าวว่า ประสบการณ์ของผู้ปฏิบัติงานที่เกิดจากการทำงานร่วมกันในหน่วยงาน มีความสำคัญและช่วยงานให้สำเร็จได้มาก ทำให้ผู้ปฏิบัติงานมองเห็นความสำคัญของการร่วมมือกันปฏิบัติงานด้วยดีภายในหน่วยงาน เมื่อระดับหน่วยงานในที่นี้หมายถึงโรงเรียน บุคลากรต่าง ๆ มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ย่อมส่งผลดีต่อการประชาสัมพันธ์สู่ภายนอก ดังที่ ชม ภูมิภาค (2516 : 297) กล่าวว่า การประชาสัมพันธ์ภายนอกที่ดี ย่อมอยู่บนรากฐานของการประชาสัมพันธ์ภายในที่ดี

ผู้บริหารโดยเฉพาะผู้บริหารในโรงเรียนเอกชนมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินงาน เพราะโรงเรียนเอกชนเป็นหน่วยงานที่บริหารงานอย่างอิสระภายใต้บุคคลหรือกลุ่มบุคคล ผู้บริหารจึงสามารถกำหนดนโยบาย แนวทางปฏิบัติรวมไปถึงกิจกรรมได้อย่างคล่องตัว จะเห็นได้ว่า แต่ละประเด็นที่มีผลการปฏิบัติอยู่ในระดับมากผู้บริหารจะเป็นตัวจักรสำคัญในการกำหนดกิจกรรม

มีข้อที่น่าสังเกต ในข้อที่มีการจัดกิจกรรมสนทนาการ พบปะสังสรรค์และการกีฬา เพื่อให้เกิดความสามัคคีระหว่างบุคลากรในโรงเรียนตามโอกาสอันควรที่กลุ่มผู้บริหาร เห็นว่ามีสภาพหรือการปฏิบัติในระดับมาก แต่กลุ่มครู - อาจารย์ มีความเห็นแตกต่าง คือเห็นว่ามีสภาพหรือการปฏิบัติในระดับน้อย ที่กลุ่มผู้บริหารเห็นว่ามี การปฏิบัติในระดับมากอาจเนื่องมาจากผู้บริหารเป็นผู้กำหนดกิจกรรมในบางกรณีอาจไม่ได้คำนึงถึง ความต้องการ ความเห็นชอบ หรือรับฟังความคิดเห็นของครู - อาจารย์ หรือขาดการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึงจึงไม่ได้รับความร่วมมือ หรืออาจเนื่องมาจากผู้บริหารต้องเข้าร่วมในทุก ๆ กิจกรรมโดยตำแหน่งอยู่แล้ว แต่กลุ่มครู-อาจารย์จะเข้าร่วมเพียงกิจกรรมที่ตนสนใจ และอาจมีข้อจำกัดในเรื่องเวลา ภาระหน้าที่ ทำให้ไม่มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมเท่าที่ควร จึงมีความคิดเห็นว่ามี การปฏิบัติด้านนี้ในระดับน้อย

ด้านที่ 2 การจัดประชาสัมพันธืในโรงเรียนด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน

จากการพิจารณาความคิดเห็นของผู้บริหาร และ ครู - อาจารย์เกี่ยวกับการจัดการประชาสัมพันธืในโรงเรียนด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ในภาพรวมพบว่า มีสภาพหรือการปฏิบัติในระดับมาก และเมื่อพิจารณาจำแนกกลุ่มพบว่า กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู - อาจารย์ เห็นว่ามีสภาพหรือระดับการปฏิบัติในระดับมากเช่นเดียวกัน สามารถอภิปรายได้ว่า ทั้งผู้บริหารและครู-อาจารย์ มีความเข้าใจถึงการจัดการศึกษาว่า มีผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง สัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้เรียนและผู้สอน มีผลอย่างมากต่อการเรียนรู้ ในข้อที่พบว่ากลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู - อาจารย์ มีความคิดเห็นว่ามีสภาพหรือการปฏิบัติในระดับมาก ได้แก่ครู - อาจารย์ให้ความสำคัญต่อยุติธรรมในการให้คะแนนสอบหรือพิจารณาเรื่องราวต่าง ๆ ครู - อาจารย์เอาใจใส่ให้ความช่วยเหลือและช่วยแก้ปัญหาให้กับนักเรียน และครู - อาจารย์ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญเป็นกันเองกับนักเรียน ที่กล่าวมานี้เป็นข้อที่ทั้งผู้บริหารและครู-อาจารย์เห็นว่ามีกรปฏิบัติมากที่สุดสามอันดับแรก จะเห็นได้ว่า ครู เป็นผู้มืบทบาทสำคัญ ดังที่ เมธี ปิรันธนานนท์ (2525 : 261) ได้กล่าวไว้ว่า การประชาสัมพันธืจะสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับบุคคลที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับงานของโรงเรียนและการศึกษา ซึ่งในที่นี้หมายถึงครูและผู้บริหาร คือผู้ที่มีบทบาทเกี่ยวพันโดยตรงกับผู้เรียน ดังที่ นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2534 : 108) กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ขึ้นอยู่กับปฏิกริยาตอบสนองระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ผู้สอนจะต้องเอาใจใส่อย่างทั่วถึง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถาม และวางตนเป็นมิตรกับนักเรียนทั้งในและนอกชั้นเรียน และยังได้กล่าวว่าสิ่งที่ นักเรียนได้รับประสบการณ์จากโรงเรียนจะเป็นรอยประทับใจอยู่ในความรู้สึกของนักเรียน ชุมชนจะพิจารณาโรงเรียนว่าดีหรือไม่ก็โดยฟังคำวิจารณ์ของนักเรียน นักเรียนจึงเป็นส่วนหนึ่งที่จะประชาสัมพันธืโรงเรียนให้กับผู้ปกครองและชุมชนได้ทราบถึงเหตุการณ์ด้านดีและด้านเสียของโรงเรียน ชุมชนจะพิจารณาโรงเรียนว่าดีหรือไม่โดยฟังคำวิพากษ์วิจารณ์ของนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ เรื่องที่เด็กจะพูดคือ เรื่องเกี่ยวกับตัวครู การปฏิบัติของครูทั้งในและนอกชั้นเรียน ครูจึงต้องสร้างความรู้สึกเป็นมิตร มีความยุติธรรม เข้าใจปัญหาและความต้องการของเด็ก ทั้งนี้เพราะครูมีอิทธิพลต่อความรู้สึกของเด็กต่อโรงเรียนโดยตรง คงไม่มีคนกลุ่มใดได้รับความประทับใจและความคิดต่าง ๆ จากทางโรงเรียนมากเท่ากลุ่มนักเรียน เมื่อนักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน เขาจะมีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียน ผลที่ตามมาคือ นักเรียนจะเป็นทูตสันติไมตรีที่ดีของโรงเรียนสู่ชุมชน (ชัยพฤกษ์ วราวิทยา . 2526 : 44)

ส่วนความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสองกลุ่ม เห็นว่าปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย คือ จัดทัศนศึกษาเพื่อหาโอกาสให้ครูและนักเรียนได้สร้างความสัมพันธ์กันนอกสถานที่ สาเหตุอาจเนื่องมาจาก ข้อจำกัดทางด้านเวลา การเงินและงบประมาณ ซึ่งในสภาพเศรษฐกิจที่ตกต่ำลงทำให้เป็นอุปสรรคมากในการจัดทัศนศึกษา รวมไปถึงหน้าที่ความรับผิดชอบของครูมีมาก ทั้งในด้านส่วนตัวและการทำงาน ทำให้ครูและนักเรียนขาดโอกาสที่จะสร้างความสัมพันธ์ต่อกัน

ด้านที่ 3 การจัดประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนด้านความสัมพันธ์ระหว่างศิษย์เก่าและโรงเรียน

จากการพิจารณาความคิดเห็นของผู้บริหารและครู- อาจารย์เกี่ยวกับการจัดการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนด้านความสัมพันธ์ระหว่างศิษย์เก่าและโรงเรียน ในภาพรวมพบว่ามีสภาพหรือการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาจำแนกกลุ่มพบว่า กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู- อาจารย์ เห็นว่ามีสภาพหรือการปฏิบัติโดยรวมในระดับน้อยเช่นเดียวกัน

เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายชื่อที่กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู- อาจารย์ มีความคิดเห็นว่ามีสภาพหรือการปฏิบัติในระดับมากเช่นเดียวกันคือ โรงเรียนจัดอำนวยความสะดวกแก่ศิษย์เก่าที่มาติดต่อหรือขอใช้บริการของโรงเรียน เนื่องจากโรงเรียนมีการให้บริการหรือปฏิบัติอยู่แล้วทั้งกับกลุ่มผู้ปกครอง กลุ่มนักเรียน การที่จะอำนวยความสะดวกแก่ศิษย์เก่าด้วยจึงเป็นเรื่องที่อยู่ในวิสัยที่สามารถจะกระทำได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของชิตเชื้อ ชมปรีดา (2538) ที่กล่าวว่า การให้ความช่วยเหลืออำนวยความสะดวก การต้อนรับศิษย์เก่าที่มาติดต่อกับทางโรงเรียน การให้บริการแก่ศิษย์เก่าในด้านของอาคารสถานที่ หรือเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ และการให้การสนับสนุนและอำนวยความสะดวกแก่ศิษย์เก่า เป็นการช่วยในการประชาสัมพันธ์โรงเรียนได้เป็นอย่างดี

ส่วนในข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสองกลุ่ม เห็นว่าปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยมีถึง 8 ข้อ ซึ่งข้อที่มีความเห็นระดับน้อยที่สุด 2 ข้อได้แก่ การได้รับการส่งเสริมสนับสนุนและช่วยเหลือโรงเรียนจากศิษย์เก่า ได้มีการแจ้งข่าวความเคลื่อนไหวของโรงเรียนต่อศิษย์เก่าอย่างสม่ำเสมอ จากประเด็นทั้งสองข้อนี้สามารถอภิปรายได้ว่า การติดต่อสื่อสารมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการได้รับความร่วมมือ จากผลการวิจัยของ ธนะศักดิ์ รอดเมฆ (2527) ได้กล่าวว่า โรงเรียนควรจะให้ความสนใจแก่ศิษย์เก่า เพราะจากสภาพข้อเท็จจริง ศิษย์เก่าของแต่ละโรงเรียนย่อมออกไป

ประกอบอาชีพในสาขาต่าง ๆ ตามความถนัดและความสนใจ จึงมีทั้งประสบความสำเร็จมากและน้อย การที่โรงเรียนยังติดต่อและให้ความสนใจในผลสำเร็จหรือช่วยเหลือแก่ศิษย์เก่าย่อมเป็นการสร้างความจงใจให้ศิษย์เก่ามาร่วมมือร่วมใจและสนับสนุนโรงเรียน ทั้งในด้านความคิดและทรัพยากรด้านต่าง ๆ และที่สำคัญคือ ศิษย์เก่าเป็นสื่อที่ดีในการประชาสัมพันธ์โรงเรียน เมื่อศิษย์เก่าเหล่านั้นมีชื่อเสียงในฐานะผู้ทำความดีและทำคุณประโยชน์แก่สังคม ทั้งนี้เนื่องมาจากการที่โรงเรียนไม่ค่อยได้จัดกิจกรรมด้านความสัมพันธ์ระหว่างศิษย์เก่ากับโรงเรียนทำให้โรงเรียนไม่ได้รับการสนับสนุนเท่าที่ควร เมื่อขาดการติดต่อสื่อสารระหว่างกันย่อมทำให้ขาดความสัมพันธ์ที่ดีและขาดการสนับสนุนกิจกรรมด้านต่าง ๆ ด้วย ประกอบกับโรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนในระดับก่อนประถมและประถมศึกษา เน้นการสอนเด็กในระดับพื้นฐานซึ่งเด็กที่สำเร็จการศึกษาออกไปจะมีอายุต่ำกว่า 13 ปี กว่าที่เด็กนักเรียนซึ่งเป็นศิษย์เก่าจะเรียนจบไปประกอบอาชีพแล้วกลับมาช่วยเหลือหรือติดต่อกับทางโรงเรียนอีกครั้งต้องใช้เวลาอย่างน้อยประมาณ 10 ปี ฉะนั้น ความสัมพันธ์ระหว่างศิษย์เก่าและโรงเรียน โดยเฉพาะโรงเรียนระดับอนุบาลและประถมจึงไม่ค่อยปฏิบัติหรือไม่ได้ปฏิบัติเลย

ด้านที่ 4 การจัดประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน

จากการพิจารณาความคิดเห็นของผู้บริหาร และ ครู - อาจารย์เกี่ยวกับการจัดการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ในภาพรวมพบว่ามีสภาพหรือการปฏิบัติในระดับมาก และเมื่อพิจารณาจำแนกกลุ่มพบว่า กลุ่มผู้บริหาร และกลุ่มครู - อาจารย์ เห็นว่ามีสภาพหรือการปฏิบัติโดยรวมในระดับมากเช่นเดียวกัน แสดงให้เห็นว่า โรงเรียนมีการประสานสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชนอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ ชิดเชื้อ ชมปรีดา (2538) ที่ศึกษาการจัดการกิจกรรมประชาสัมพันธ์แล้วพบว่า กิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์อันดีกับผู้ปกครองอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู - อาจารย์ มีความคิดเห็นว่ามีสภาพหรือการปฏิบัติในระดับมาก คือ โรงเรียนรายงานความก้าวหน้าทางการศึกษาของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบอย่างสม่ำเสมอ โรงเรียนเชิญผู้ปกครองและประชาชนมาร่วมกิจกรรมในโอกาสพิเศษต่างๆ ของโรงเรียน โรงเรียนแจ้งข่าวสารข้อมูลแก่ผู้ปกครอง และ

ประชาชนอย่างต่อเนื่อง และโรงเรียนจัดเจ้าหน้าที่และสถานที่เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ปกครองหรือประชาชนที่มาติดต่อขอใช้สถานที่ทำกิจกรรมต่าง ๆ จะเห็นได้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครองและชุมชน จะเป็นความสัมพันธ์ในลักษณะสองทาง คือเริ่มจากโรงเรียนแจ้งข่าวสารต่าง ๆ สูผู้ปกครอง โดยมีตัวกลางคือนักเรียน และโรงเรียนเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองเข้ามาใช้บริการด้านต่าง ๆ ถือเป็นบริการบริการผู้ปกครองและชุมชน จากการวิจัยของ สเต้า (Stout) และ แลงดอน (Langdon) อ้างถึงใน ชัยพฤกษ์ วราวิทยา (2526) พบว่า ผู้ปกครองสนใจ โรงเรียนของบุตรอย่างมาก ทั้งในเรื่องหลักสูตร วิธีการบริหารโรงเรียน การทำงานของโรงเรียน และให้ความเห็นว่า ผู้ปกครองควรได้รับการเชิญไปร่วมกิจกรรมของโรงเรียนให้มากที่สุด การติดต่อระหว่างผู้ปกครองกับครูควรมืออย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ผู้ปกครองรู้สึกเป็นกันเอง หากมีปัญหาคือต้องติดต่อโรงเรียน ฉะนั้นสิ่งแวดล้อมที่สร้างความเป็นกันเองและความเชื่อถือ จะทำให้ ผู้ปกครองเข้าใจงานทั้งหลายของโรงเรียนและวิธีการต่าง ๆ ที่โรงเรียนใช้เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายนั้น ๆ

ส่วนความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสองกลุ่ม เห็นว่าปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย มีดังนี้ โรงเรียนจัดให้มีการประชุมผู้ปกครอง เพื่อชี้แจงเรื่องราวและระเบียบต่าง ๆ ให้เข้าใจเป็นประจำ ซึ่งในข้อนี้ ผู้บริหารเห็นว่าการปฏิบัติในระดับมาก แต่ครู-อาจารย์เห็นว่าปฏิบัติในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้บริหารมักจะต้องประชุมผู้ปกครองทั้งก่อนปิดภาคเรียน หรือเมื่อมีปัญหาสำคัญเกิดขึ้น ทั้งครู-อาจารย์จะเข้ามามีส่วนร่วมก็เฉพาะผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องเท่านั้น และโดยส่วนตัวผู้บริหารมักจะเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองได้แสดงความคิดเห็นหรือให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ แต่โดยรวมแล้วมีผู้ปกครองเป็นจำนวนน้อยมากที่จะแสดงความคิดเห็น ในจุดนี้ทำให้ครู-อาจารย์เห็นว่า ในการประชุมแต่ละครั้งจะเป็นเพียงการให้ผู้ปกครองมารับทราบนโยบาย กฎระเบียบปฏิบัติของทางโรงเรียนมากกว่าจะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองแสดงความคิดเห็น และเมื่อพิจารณาความคิดเห็นในข้อที่ว่า ครูและนักเรียนหาโอกาสไปร่วมกิจกรรมและพิธีการต่าง ๆ ของชุมชน โรงเรียนจัดให้มีการประชุมพบปะสังสรรค์ระหว่างผู้ปกครองและครูตามโอกาสอันควร และโรงเรียนได้เชิญผู้ปกครองหรือประชาชนที่มีความรู้ความสามารถมาเป็นวิทยากรให้กับครูอาจารย์หรือนักเรียน ผู้บริหารหรือบุคลากรทางการศึกษาจึงพึงระลึกไว้เสมอว่าโรงเรียนควรส่งเสริมกิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ดังที่ วิไลวรรณ วิทย์โรจน์ (2525) ได้กล่าวว่า การจัดบริการต่าง ๆ ให้กับผู้ปกครองและชุมชนถือเป็นการนำโรงเรียนออกสู่ชุมชนเป็นการส่งเสริม ให้ครูกับผู้ปกครองและชุมชน มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกันยิ่งขึ้น และเกิดผลดีต่อการเรียนการสอน

ด้านที่ 5 การจัดประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนด้านความสัมพันธ์ระหว่าง สมาคมผู้ปกครอง และครู สมาคมศิษย์เก่า สมาคมวิชาชีพต่าง ๆ

จากการพิจารณาความคิดเห็นของผู้บริหาร และ ครู - อาจารย์เกี่ยวกับการจัดการประชาสัมพันธ์โรงเรียนในด้านความสัมพันธ์ระหว่าง สมาคมผู้ปกครอง และครู สมาคมศิษย์เก่า สมาคมวิชาชีพต่าง ๆ ในภาพรวมพบว่า มีสภาพหรือการปฏิบัติในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาจำแนกกลุ่มพบว่า กลุ่มผู้บริหาร และกลุ่มครู - อาจารย์ เห็นว่ามีสภาพหรือการปฏิบัติโดยรวมในระดับน้อยเช่นเดียวกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธนะศักดิ์ รอดเมฆ (2527) ที่พบว่า ผู้บริหารและครูอาจารย์ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 6 มีความเห็นว่าการที่สร้างสัมพันธ์อันดีกับกลุ่มบุคคลและสมาคมทางวิชาชีพ มีการปฏิบัติในระดับต่ำ ย่อมแสดงให้เห็นว่า หน่วยงานทางการศึกษาทั้งหน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานของเอกชน ยังขาดการดำเนินกิจกรรมเพื่อสร้างสัมพันธ์กับกลุ่มบุคคลหรือสมาคมต่าง ๆ ทั้งที่สมาคมต่าง ๆ นั้นจะสามารถนำมาซึ่งผลประโยชน์ต่อโรงเรียนอันจะส่งผลต่อเด็ก ดังที่ Kindred et.al. (1984) ได้กล่าวถึงผู้บริหารต่อการจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสมาคมต่าง ๆ ไว้ว่า ผู้บริหารควรคำนึงถึงเป้าหมายและหน้าที่ที่รับผิดชอบต่อชุมชน ต้องพยายามกระตุ้นให้ประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วมกับกิจกรรมของโรงเรียนแม้ว่าบุคคลเหล่านั้นจะไม่ได้เป็นผู้ปกครองของนักเรียนในโรงเรียนก็ตาม ทั้งนี้ การสร้างความเข้าใจระหว่างโรงเรียนและกลุ่มบุคคล หรือสมาคมควรเป็นกระบวนการสองทาง คือโรงเรียนได้รับความช่วยเหลือสนับสนุนทางหนึ่ง และในทางกลับกัน โรงเรียนก็ให้บริการ ทางด้านอาคารสถานที่ และความร่วมมือช่วยกันบริการในกิจการของสมาคม (นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ . 2540 : 10)

เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู - อาจารย์ มีความคิดเห็นว่ามีสภาพหรือการปฏิบัติในระดับมาก คือ โรงเรียนให้การต้อนรับกลุ่มบุคคล หรือสมาคมต่างๆ ที่มาเยี่ยมเยียนโรงเรียนเป็นอย่างดี และโรงเรียนให้การสนับสนุนและอำนวยความสะดวกแก่สมาคมต่าง ๆ ในการดำเนินงานและการจัดกิจกรรมขึ้นในโรงเรียน เนื่องจากกิจกรรมทั้งสองเป็นกิจกรรมที่ปฏิบัติอยู่แล้วทั้งกับกลุ่มนักเรียน กลุ่มผู้ปกครอง จึงจัดกิจกรรมครอบคลุมถึงสมาคมต่าง ๆ ด้วย ดังที่ นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2540 : 10) ได้กล่าวว่า ผู้บริหารและครู-อาจารย์มีความจำเป็นต้องทราบและมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสมาคมต่าง ๆ และกลุ่มอิทธิพลที่โรงเรียนตั้งอยู่ เพื่อหาทางดึงกลุ่มคนเหล่านั้นเข้ามามีส่วนร่วมสนับสนุนการจัดการศึกษาของ โรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชิดเชื้อ ชมบริดา (2538) ที่พบว่า กิจกรรมที่

สร้างความสัมพันธ์อันดีกับกลุ่มบุคคลและสมาคมวิชาชีพ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู อาจารย์มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากสามารถสรุปได้ว่า การประสานสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับ กลุ่มบุคคลและสมาคมต่าง ๆ มีความจำเป็นอย่างยิ่ง

มีข้อที่น่าสังเกต ในข้อที่กลุ่มผู้บริหาร เห็นว่ามีสภาพหรือการปฏิบัติในระดับมาก แต่กลุ่มครู - อาจารย์ มีความเห็นแตกต่าง คือเห็นว่ามีสภาพหรือการปฏิบัติในระดับน้อย ได้แก่ โรงเรียนสนับสนุนและจัดส่งบุคลากรเข้าร่วมประชุมสัมมนากับสมาคมวิชาชีพในโอกาสต่าง ๆ และ โรงเรียนเข้าร่วมงานสาธารณกุศลกับสมาคมต่าง ๆ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้บริหารมีบทบาท ทั้งการเข้าไปมีส่วนร่วมปฏิบัติจริงด้วยตนเอง และการตัดสินใจมอบหมายให้บุคคลใดบุคคลหนึ่ง ไปร่วมกิจกรรม แต่กลุ่มครู-อาจารย์จะมีเพียงบางส่วน หรือบางคนที่ได้เข้าร่วมกิจกรรม กลุ่มครูจึง เห็นว่ามี การปฏิบัติในระดับน้อย การสนับสนุนให้บุคลากรเข้าไปร่วมกิจกรรมกับสมาคมทาง วิชาชีพในโอกาสต่าง ๆ ถือว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่ง ดังที่ ชิดเชื้อ ชมปรีดา (2538) ได้กล่าวไว้ว่า: กิจกรรมด้านนี้เป็นการเปิดโอกาสให้ครูได้มีความรู้เพิ่มเติม ในสาขาวิชาชีพนอกเหนือจากความรู้ เดิมที่มีอยู่แล้ว อีกทั้งการที่ครูได้มีโอกาสพบปะสังสรรค์กับบุคคลอื่นในวิชาชีพต่าง ๆ นับได้ว่าเป็น โอกาสที่ดี ที่ครูจะได้ประชาสัมพันธ์โรงเรียนไปในตัวด้วย รวมทั้งยังสามารถนำความรู้ที่ได้มาปรับ ใช้ให้เกิดประโยชน์อีกด้วย ซึ่งในเรื่องนี้ ภิญโญ สาร (2526: 271) ได้กล่าวไว้ในเรื่องของการ พัฒนาบุคลากรว่า การให้ครูหรือบุคลากรหน้าที่ต่าง ๆ ของโรงเรียนได้เข้าร่วมสัมมนาหรือเข้ารับ การฝึกอบรมเป็นสิ่งจำเป็นที่โรงเรียนควรสนับสนุนทุกวิถีทาง

ด้านที่ 6 การจัดการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนด้านกิจกรรมของนักเรียนและการบริการ ชุมชนของโรงเรียน

จากการพิจารณาความคิดเห็นของผู้บริหาร และ ครู - อาจารย์เกี่ยวกับการ จัดการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนด้านกิจกรรมของนักเรียนและการบริการชุมชนของโรงเรียน ในภาพรวมพบว่ามีสภาพหรือการปฏิบัติในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาจำแนกกลุ่มพบว่า กลุ่ม ผู้บริหาร และกลุ่มครู - อาจารย์ เห็นว่ามีสภาพหรือการปฏิบัติโดยรวมในระดับน้อยสอดคล้องกัน ซึ่งผลการวิจัยในด้านนี้ขัดแย้งกับผลการวิจัยของ สุพัตรา ไม้แก้ว (2534) ที่กลุ่มผู้บริหารและครู- อาจารย์ เห็นว่าการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ในด้านกิจกรรมนักเรียนและกิจกรรมของโรงเรียนใน โอกาสพิเศษต่าง ๆ อยู่ในระดับมากทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความแตกต่างของระดับการจัดการศึกษา

ของโรงเรียนที่ทำการวิจัย อย่างไรก็ตามการจัดกิจกรรมนักเรียนมีความสำคัญต่อโรงเรียนอย่างมากดังที่ คินเดรด (Kindred 1957 : 269-270) ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมนักเรียนดังนี้ การจัดกิจกรรม นักเรียนเป็นเครื่องมือในการดำเนินการเผยแพร่ชื่อเสียงของโรงเรียนและเป็นการประชาสัมพันธ์ โรงเรียนอีกด้วย ซึ่งนพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2534 : 34) ได้กล่าวถึง การจัดกิจกรรมนักเรียน ว่าเป็นกิจกรรมนอกหลักสูตร เสริมหลักสูตร และช่วยเสริมพัฒนาการของเด็กให้เป็นที่ยอมรับของ ผู้ปกครองและประชาชน บทบาทของกิจกรรมนักเรียนจึงเป็นสิ่งที่ดีในการประชาสัมพันธ์ โรงเรียน

เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู – อาจารย์มีความคิดเห็นว่าปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ดังนี้ โรงเรียนจัดส่งนักเรียนเข้าประกวดผลงานทางวิชาการและแข่งขันในด้านความรู้ ทักษะและความสามารถที่องค์การต่าง ๆ หรือชุมชนจัดขึ้น และโรงเรียนมีส่วนร่วมหรือทำกิจกรรมเกี่ยวกับการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ต่อชุมชนเป็นประจำ ซึ่งมีข้อที่น่าสังเกตคือ กลุ่มผู้บริหารเห็นว่า มีสภาพหรือการปฏิบัติในระดับมาก แต่กลุ่มครู-อาจารย์ มีความเห็นแตกต่าง คือเห็นว่ามีสภาพหรือการปฏิบัติในระดับน้อยทั้งนี้สามารถอภิปรายได้ว่า ที่ผู้บริหารมีความเห็นในระดับมากเพราะผู้บริหารมีบทบาทสำคัญในการตัดสินใจ การกำหนดนโยบาย แนวทางปฏิบัติของโรงเรียน เห็นได้ว่าผู้บริหารมีส่วนร่วมในทุกๆกิจกรรม แต่ที่ครู-อาจารย์มีความเห็นในระดับน้อยเนื่องมาจากในโรงเรียนประกอบด้วยบุคลากรหลายฝ่าย หลายหมวด และกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดก็มีมากมาย จึงมีเพียงครู หรือบุคลากรบางส่วนที่เข้าไปร่วมในแต่ละกิจกรรม ทำให้ครูมีความรู้สึกว่ายังมีการปฏิบัติในระดับน้อย

ส่วนความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสองกลุ่ม เห็นว่าปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย มีดังนี้ โรงเรียนจัดบริการในด้านอาคารสถานที่ หรือวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ แก่ชุมชน โรงเรียนเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ผลงานให้กับโรงเรียน โรงเรียนสนับสนุนให้มีการจัดทำหนังสือวารสารหรือแผ่นพับเพื่อให้ข้อมูลความเคลื่อนไหวและสร้างความเข้าใจอันดีกับชุมชน โรงเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนจัดตั้งชมรมหรือชุมนุมเพื่อจัดทำกิจกรรมร่วมกันหรือสร้างผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน จะเห็นได้ว่า ข้อที่มีการปฏิบัติในระดับน้อยล้วนเป็นข้อที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับชุมชน ซึ่งในสภาพปัจจุบันชุมชนมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษาต่อการพัฒนาโรงเรียนดังที่ ชัยพฤกษ์ วราวิทยา (2526 : 42) กล่าวว่า โรงเรียนจะต้องประชาสัมพันธ์กับชุมชน เพราะว่า นอกจากโรงเรียนจะตั้งอยู่ในชุมชน มีนักเรียนในชุมชนมาเรียนแล้ว

โรงเรียนยังต้องการความสนับสนุนด้านต่าง ๆ จากชุมชนด้วย ซึ่ง วิจิตร อวระกุล (2534 : 265) ได้กล่าวถึงการประชาสัมพันธ์โรงเรียนต่อชุมชน เป็นการส่งเสริมให้ประชาชนเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของ ให้การสนับสนุนช่วยเหลือทั้งด้านกำลังกาย จิตใจ วัสดุแรงงาน และเงินตรา ดังนั้น การจัดกิจกรรมนักเรียนและการบริการชุมชนของโรงเรียนจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการสร้างภาพพจน์ที่ดี สร้างความเชื่อถือแก่ชุมชน ซึ่งก่อให้เกิดความร่วมมือการสนับสนุนโรงเรียน

ด้านที่ 7 การจัดการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนด้านการใช้เอกสารสิ่งพิมพ์และสื่อมวลชน

จากการพิจารณาความคิดเห็นของผู้บริหารและครู - อาจารย์ เกี่ยวกับการจัดการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนด้านการใช้เอกสาร สิ่งพิมพ์ และสื่อมวลชน ในภาพรวมพบว่า มีสภาพหรือการปฏิบัติโดยรวมในระดับน้อยและเมื่อพิจารณาจำแนกกลุ่มพบว่า กลุ่มผู้บริหาร และกลุ่มครู-อาจารย์ เห็นว่ามีสภาพหรือการปฏิบัติโดยรวมในระดับน้อยสอดคล้องกันจะเห็นได้ว่า โรงเรียนมีการจัดการประชาสัมพันธ์ในด้านการใช้เอกสารสิ่งพิมพ์และสื่อมวลชนในระดับน้อย ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ ธนะศักดิ์ รอดเมฆ (2527) ที่สรุปผลการวิจัยเรื่อง การจัดการกิจกรรมประชาสัมพันธ์โรงเรียนไว้ว่า โรงเรียนมีกิจกรรม การใช้เอกสารสิ่งพิมพ์และสื่อมวลชนในระดับน้อย จากความมุ่งหมายของการประชาสัมพันธ์ โรงเรียนดังที่ ภิญญา สาทร (2526 : 315) ได้กล่าวไว้ว่า การประชาสัมพันธ์โรงเรียนเป็นการรายงานให้ประชาชนทราบถึงกิจการต่าง ๆ ของโรงเรียน สร้างความเชื่อมั่น ความมั่นใจและค่านิยม สนับสนุนให้ประชาชนมาช่วยเหลือเกื้อกูลโรงเรียนในด้านต่าง ๆ ต้องอาศัยเครื่องมือต่าง ๆ ในการประชาสัมพันธ์ ซึ่งเครื่องมือและสื่อในการประชาสัมพันธ์ ดังที่ วิไลช ลภิตนกุล (2535 : 268) ได้กล่าวถึงสื่อประเภทต่าง ๆ ที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์ ไว้ดังนี้ สื่อบุคคล สื่อมวลชน และสื่อสิ่งพิมพ์และเอกสาร จากผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนมีการใช้สื่อเพื่อการประชาสัมพันธ์ในระดับน้อยเกือบทุกด้าน มีเพียงกิจกรรมเดียวเท่านั้นที่กลุ่มผู้บริหารและครู-อาจารย์เห็นว่า มีการปฏิบัติในระดับมากสอดคล้องกัน คือ โรงเรียนจัดทำป้ายนิเทศเพื่อเป็นแหล่งสื่อสารระหว่าง ผู้บริหาร ครูอาจารย์ นักเรียนและผู้ปกครอง จึงเห็นได้ว่า โรงเรียนยังไม่เห็นความสำคัญของการประชาสัมพันธ์เท่าที่ควร เพราะโรงเรียนส่วนใหญ่มีเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสารจำกัดภายใน โรงเรียนเท่านั้น กลุ่มบุคคลที่ทำการสื่อสารประชาสัมพันธ์ ก็มีเพียงระหว่างผู้บริหาร ครู-อาจารย์ นักเรียนและผู้ปกครอง และเป็นสิ่งที่ยากอย่างหนึ่งว่า สื่อมวลชนของประเทศไทยมีจำกัด และมักจะมุ่งผลประโยชน์ในเชิงรายได้ ดังนั้น โรงเรียนที่มีรายได้ต่ำก็ไม่อาจใช้สื่อมวลชนได้อย่างกว้างขวางเท่าใดนัก

ส่วนความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสองกลุ่ม ที่กลุ่มผู้บริหารเห็นว่าปฏิบัติในระดับมาก แต่กลุ่มครู-อาจารย์เห็นว่าปฏิบัติในระดับน้อย คือ โรงเรียนจัดทำเอกสารสิ่งพิมพ์เพื่อแนะนำโรงเรียนให้ประชาชนทราบ และโรงเรียนเผยแพร่รายงานผลการปฏิบัติงานของโรงเรียนในรอบปีให้ผู้ปกครองและชุมชนทราบอย่างต่อเนื่อง จากความคิดเห็นที่ขัดแย้งกันนี้สามารถอภิปรายได้ว่า อาจเป็นเพราะกลุ่มผู้บริหาร เห็นว่า โรงเรียนได้ใช้สื่อต่าง ๆ ในการประชาสัมพันธ์โรงเรียนในระดับที่มากแล้ว เช่น การใช้วารสารแผ่นพับประชาสัมพันธ์โรงเรียน การแจกจดหมายข่าวสารความเคลื่อนไหวของโรงเรียน การใช้ป้ายนิเทศ และการจัดงานแสดงหรือนิทรรศการ เป็นต้น ซึ่งที่กล่าวมานี้ถือเป็นสื่อเพื่อการประชาสัมพันธ์ ดังที่ วิจิตร อวาทกุล (2526 : 113) ได้กล่าวถึงสื่อเพื่อการประชาสัมพันธ์กับมวลชนไว้ดังนี้ สื่อ ได้แก่ เอกสารเผยแพร่ แผ่นปลิว แผ่นพับ จดหมายเวียน วิทยุ โทรทัศน์ นิทรรศการ แผ่นโฆษณา และหนังสือพิมพ์ แต่กลุ่มครู-อาจารย์ อาจเห็นว่า สื่อบางประเภทยังปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย หรือไม่ได้ปฏิบัติ อาจเป็นเพราะ ครู-อาจารย์ขาดความสนใจว่าทางโรงเรียนได้ทำการใช้สื่อในด้านใดบ้าง เพราะเห็นว่าไม่ใช่หน้าที่ของตนจึงอาจไม่ทราบได้ จึงทำให้ความคิดเห็นของกลุ่มผู้บริหารและครู-อาจารย์เกิดความขัดแย้งกัน

ตอนที่ 2 อภิปรายปัญหาการจัดการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร โดยใช้ขอบเขตการวิจัยเรื่องทรัพยากรทางการบริหารแบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้

จากผลการวิจัยในภาพรวมพบว่า โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน มีปัญหาในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาจำแนกกลุ่มพบว่า ทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู-อาจารย์ก็พบว่า มีปัญหาในระดับน้อยเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธนะศักดิ์ รอดเมฆ (2527) ที่ทำการวิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 6 พบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์เห็นว่า มีปัญหาในระดับน้อยสอดคล้องกัน และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ยกสิทธิ์ วงศ์มันกิจการ (2534) ที่ทำการวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการจัดการจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูฝ่ายสัมพันธ์ชุมชนมีความเห็นสอดคล้องกันว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ซึ่งผลการวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยได้อภิปรายโดยใช้ขอบเขตการวิจัยเรื่องทรัพยากรทางการบริหารแบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้

ด้านที่ 1 ปัญหาการจัดการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนด้านทรัพยากรมนุษย์

จากการพิจารณาความคิดเห็นของผู้บริหาร และ ครู - อาจารย์เกี่ยวกับปัญหาการจัดการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนด้านทรัพยากรมนุษย์ ในภาพรวมพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาจำแนกกลุ่มพบว่า กลุ่มผู้บริหาร เห็นว่ามีปัญหาโดยรวม ในระดับน้อยที่สุด แตกต่างจากกลุ่มครู - อาจารย์ ที่เห็นว่ามีปัญหาโดยรวม ในระดับน้อย ถึงแม้ว่าผลการวิจัยด้านปัญหาการจัดการประชาสัมพันธ์ด้านทรัพยากรมนุษย์ จะพบว่ามีปัญหาในระดับน้อย แต่บุคลากรที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์ก็ยังคงมีความจำเป็นต่อการบริหารโรงเรียนอย่างมาก ดังที่ ภิญญู สาร (2526 : 318) กล่าวไว้ว่า ในการดำเนินงานประชาสัมพันธ์โรงเรียน โรงเรียนควรพยายามให้ครูทุกคนเข้าใจว่า เมื่อครูหรือคณะครูกลุ่มหนึ่งรับผิดชอบงานประชาสัมพันธ์แล้วไม่ได้หมายความว่าครูทุกคนปล่อยไม่ให้ความร่วมมืออีก ครูทุกคนควรช่วยเหลือฝ่ายประชาสัมพันธ์ทุกโอกาส และตระหนักว่าครูก็คือนักประชาสัมพันธ์ ซึ่งสอดคล้องกับ เอกชัย กิสุขพันธ์ (2527 : 216) ที่กล่าวว่า การประชาสัมพันธ์โรงเรียนถือเป็นหน้าที่ของครูทุกคนในโรงเรียนที่จะต้องร่วมกันรับผิดชอบ ดังนั้นถึงแม้ว่าโรงเรียนจะมีบุคลากรที่ใช้ในการทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ในอัตราที่เพียงพอแล้วก็ตาม ผู้บริหารโรงเรียนยังมีความจำเป็นต้องทำความเข้าใจกับบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ทุกคนให้ตระหนักถึงบทบาท หน้าที่ที่จะต้องรับผิดชอบร่วมกัน

ด้านที่ 2 ปัญหาการจัดการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนในด้านงบประมาณ

จากการพิจารณาความคิดเห็นของผู้บริหาร และ ครู - อาจารย์เกี่ยวกับปัญหาการจัดการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนด้านงบประมาณ ในภาพรวมพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด และเมื่อพิจารณาจำแนกกลุ่มพบว่า กลุ่มผู้บริหาร เห็นว่ามีปัญหาโดยรวมในระดับน้อยที่สุด แตกต่างจากกลุ่มครู - อาจารย์ ที่เห็นว่ามีปัญหาโดยรวมในระดับน้อย จากผลการวิจัยสามารถอภิปรายได้ว่า ที่ผู้บริหารเห็นว่ามีปัญหาในด้านงบประมาณในระดับน้อยที่สุดนั้น เนื่องมาจากผลการวิจัยเรื่องสภาพการจัดการประชาสัมพันธ์ที่ปรากฏผลโดยรวมว่าปฏิบัติในระดับน้อย มีถึง 4 ด้าน คือ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างศิษย์เก่าและโรงเรียน ด้านการใช้เอกสารสิ่งพิมพ์ และสื่อมวลชน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างสมาคมผู้ปกครองและครู สมาคมศิษย์เก่า สมาคมวิชาชีพต่าง ๆ และด้านกิจกรรมของนักเรียนและการบริการชุมชนของโรงเรียน เมื่อปฏิบัติในระดับน้อย ย่อมใช้งบประมาณน้อย ผู้บริหารจึงเห็นว่ามีปัญหาด้านงบประมาณอยู่ในระดับน้อยที่สุด อย่างไรก็ตามงบประมาณถือว่ามีสำคัญอย่างมาก ดังที่ อภิษรศรี พลอดเปลี่ยว (2533 : 61)

กล่าวได้ว่า งบประมาณเป็นหัวใจสำคัญของการดำเนินงานของโรงเรียนเพราะเงินเป็นสิ่งเสริมให้
งานมีคุณภาพ ผู้บริหารควรให้ความสำคัญในการประชาสัมพันธ์โรงเรียนโดยหาทางช่วยเหลือ
และสนับสนุนงบประมาณ มีการจัดสรรงบประมาณให้เป็นการเฉพาะสำหรับงานประชาสัมพันธ์
ถ้ามีงบประมาณมากขึ้นก็จะกระตุ้นให้มีการจัดการประชาสัมพันธ์ในด้านต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น

ด้านที่ 3 ปัญหาการจัดการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนด้านวัสดุอุปกรณ์

จากการพิจารณาความคิดเห็นของผู้บริหาร และ ครู – อาจารย์เกี่ยวกับปัญหาการ
จัดการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียน ด้านวัสดุอุปกรณ์ ในภาพรวมพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย
เมื่อพิจารณาจำแนกกลุ่มพบว่า กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู-อาจารย์ เห็นว่ามีปัญหาโดยรวมใน
ระดับน้อยสอดคล้องกัน จะเห็นได้ว่าที่วัสดุอุปกรณ์เป็นปัญหาในระดับน้อยนั้น ขึ้นอยู่กับการจัด
สรรงบประมาณของโรงเรียน อาจพิจารณาจากขนาดและโครงการของงานประชาสัมพันธ์โรงเรียน
ประกอบกับความคิดเห็นเกี่ยวกับงานประชาสัมพันธ์ของผู้บริหารและครู-อาจารย์ เห็นว่ามี
การปฏิบัติในการประชาสัมพันธ์โรงเรียนอยู่ในระดับน้อย จึงมีปัญหาด้านนี้อยู่ในระดับน้อยเช่นเดียว
กัน แต่ถ้าคิดว่าจะทำงานด้านประชาสัมพันธ์ให้ได้ผลดียิ่งขึ้นก็ต้องใช้งบประมาณในการจัดซื้อ
วัสดุอุปกรณ์มากขึ้น เมื่อมีวัสดุอุปกรณ์มากขึ้นปัญหาต่าง ๆ ก็จะเพิ่มขึ้นมาเอง เช่น ปัญหาการ
บำรุงรักษา ซ่อมแซม และจัดให้เพียงพอทันสมัยอยู่เสมอ

ด้านที่ 4 ปัญหาการจัดการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนด้านการบริหารจัดการ

จากการพิจารณาความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์เกี่ยวกับปัญหาการ
จัดการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนด้านการบริหารจัดการในภาพรวมพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับ
น้อย และเมื่อพิจารณาจำแนกกลุ่มพบว่ากลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู-อาจารย์ เห็นว่ามีปัญหาโดย
รวมในระดับน้อยสอดคล้องกัน ซึ่งปัญหาในด้านการบริหารจัดการ ซึ่งครอบคลุมถึงปัญหา
ด้านการวางแผนการดำเนินงานประชาสัมพันธ์โรงเรียน การประสานงานกับสื่อมวลชนหรือหน่วย
งานภายนอกในการประชาสัมพันธ์ และการจัดทำข้อมูลต่าง ๆ เพื่อการประชาสัมพันธ์ ถึงแม้ว่า
จะมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย แต่ก็เป็นส่วนสำคัญมากส่วนหนึ่งในการจัดการประชาสัมพันธ์ ดังที่
อัปษรศรี พลอดเปลี่ยว (2533 : 138) ได้กล่าวถึงการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ไว้ว่า โรงเรียน
ต้องทำการวิจัย ค้นคว้า หาข้อมูลทางการประชาสัมพันธ์โรงเรียน มาเพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการ
วางแผนประชาสัมพันธ์โรงเรียน โดยมีความมุ่งหมาย กลุ่มเป้าหมาย ผู้รับผิดชอบ และดำเนินงาน

พิจารณาสื่อกิจกรรมและช่องทางที่จะใช้การประชาสัมพันธ์ รวมไปถึงระยะเวลาการดำเนินงาน และงบประมาณ เห็นได้ว่า การจัดการประชาสัมพันธ์ด้านการบริหารการจัดการ จะครอบคลุมทุกส่วนของทรัพยากรในการบริหาร ซึ่งผู้บริหารโรงเรียนจะต้องให้ความสำคัญ และปฏิบัติงานในทุกด้านโดยการใช้ 4 M's อย่างมีดุลยภาพ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการอภิปรายผลสภาพและปัญหาการจัดการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยพบข้อเสนอแนะเพื่อการจัดการประชาสัมพันธ์โรงเรียน สามารถดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพดังนี้

1. โรงเรียนควรกำหนดนโยบายการจัดการประชาสัมพันธ์โรงเรียนอย่างชัดเจน เปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น และสร้างความเข้าใจว่างานประชาสัมพันธ์เป็นหน้าที่ของทุกคน เพื่อการประสานความร่วมมือกัน

2. ผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับงานประชาสัมพันธ์โรงเรียน สนับสนุนกิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์ในทุกด้าน โดยเฉพาะในด้านความสัมพันธ์ระหว่างศิษย์เก่าเพราะจากผลการวิจัยมีการปฏิบัติในระดับน้อย โรงเรียนจึงควรส่งเสริมให้จัดตั้งสมาคมศิษย์เก่า การจัดทำทะเบียนศิษย์เก่า เพื่อช่วยในการติดต่อประสานงานและการติดตามผล นอกจากนี้โรงเรียนควรเข้าร่วมกับสมาคมหรือองค์กรต่าง ๆ ในสังคมอย่างสม่ำเสมอ

3. สนับสนุนการใช้ทรัพยากรต่างๆทั้งจากภายในโรงเรียนและภายนอกโรงเรียน ในการประชาสัมพันธ์ให้คุ้มค่า ทั้งสื่อมวลชนต่าง ๆ ตลอดจนการแสวงหาวัสดุอุปกรณ์ที่จะใช้ในการประชาสัมพันธ์ให้พร้อมเพียงและสมบูรณ์ทันสมัย รวมทั้งการอบรมบุคลากรในโรงเรียน ให้รู้จักเทคนิควิธีการจัดประชาสัมพันธ์

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

1. ควรศึกษาถึงปัจจัยการประชาสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานของโรงเรียน

2. ควรมีการศึกษาวิจัยว่าการจัดการประชาสัมพันธ์มีผลต่อการดำเนินงานของบุคลากรภายในโรงเรียนอย่างไร

3. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการกำหนดโครงสร้างและระบบการจัดการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนเอกชน